

gestaan, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste f 5000.

Artikel 7.

(1) Degene, tot wien eene vordering wordt gericht als bedoeld in artikel 2 en die daaraan niet voldoet wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of een geldboete van ten hoogste f 10 000.

(2) Hij, die de beschikbaarstelling of het gebruik van een vaartuig overeenkomstig een vordering, als bedoeld in artikel 2 opzettelijk belet, belemmert of vrijdelt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of een geldboete van ten hoogste f 10 000.

Artikel 8.

(1) De feiten in deze wet strafbaar gesteld worden beschouwd als misdrijven, met uitzondering van dat, genoemd in artikel 6, 2de lid.

(2) Voor de toepassing van deze wet worden, wanneer een vaartuig in eigendom toebehoort aan eene naamloze vennootschap, eene coöperatie of andere rechtspersoonlijkheid hebbende vereeniging, als eigenaars daarvan beschouwd elk der leden van het bestuur.

Artikel 9.

(1) Met het opsporen van de feiten, bij deze wet strafbaar gesteld, zijn, behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de ambtenaren, door den Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel aangewezen ingevolge het bepaalde in artikel 19 der Distributiewet 1916.

(2) Indien een vaartuig niet wordt beschikbaar gesteld of gebruikt overeenkomstig eene vordering als bedoeld in artikel 2, is Onze Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel of degene die daartoe door hem zal worden aangewezen, bevoegd de noodige maatregelen te nemen, dat het vaartuig overeenkomstig die vordering zal worden beschikbaar gesteld of gebruikt; hij kan daartoe de hulp inroepen van de gewapende burgerlijke of militaire macht; deze zijn verplicht daaraan onverwijld te voldoen.

Artikel 10.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel van „Binnenscheepvaartwet”, met vermelding van den jaargang van het *Staatsblad*, waarin deze wet is geplaatst.

Artikel 11.

Deze wet treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Artikel 12.

Zoodra de tegenwoordige buitengewone omstandigheden hebben opgehouden te bestaan, zal aan de Staten-Generaal een voorstel van wet worden gedaan, waarbij de intrekking van deze wet zoomede de overgang tot den normalen toestand worden geregeld.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 1918.

*De Minister van
Landbouw, Nijverheid en Handel,*

(234. 3.)

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De ondergeteekende meent zich ontslagen te mogen rekenen van de verplichting algemeene beschouwingen aan de toelichting van de artikelen van dit ontwerp te doen voorafgaan; onder zijn ambtsvoorganger hebben de moeilijkheden, welke zich met betrekking tot het vervoer van goederen te water voordoen, reeds een onderwerp van herhaalde en ampele bespreking uitgemaakt. Mede met het oog op de noodzakelijkheid thans onverwijld eene wettelijke voorziening te treffen, moge derhalve worden volstaan met eene verwijzing naar de stukken, gewisseld bij de totstandkoming der wet van 3 Juni 1918, S. 326 tot wijziging der wet van 3 Augustus 1914, S. 344 (Gedrukte Stukken 1917—1918 n°. 380, en in het bijzonder de Nota aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal) en naar die, welke betrekking hebben op het sedert ingetrokken ontwerp tot wijziging der Distributiewet 1916 (Gedrukte Stukken 1917—1918, n°. 413).

De ondergeteekende vindt geen aanleiding in den breede thans zijn standpunt uiteen te zetten met betrekking tot de bij beide gelegenheden van weerszijden geuite meeningen; wel echter stelt hij er prijs op te doen uitkomen dat, naar zijne meening, de waarborg voor een geregeld vervoer te water onmisbaar is in verband met het ontbreken der zekerheid dat de spoorwegen steeds de vereischte vervoerscapaciteit zullen kunnen ontwikkelen. Dit standpunt der Regeering, hetwelk overigens in beginsel geen bestrijding heeft gevonden, kwam reeds herhaaldelijk tot uiting.

De ervaring der laatste dagen heeft den ondergeteekende geleerd, dat die waarborg niet bestaat; er hebben zich stakingen van zóódanigen omvang voorgedaan, dat een geregelde levensmiddelenvoorziening ernstig gevaar heeft geloopt; dat van een minnelijk overleg met de schippers geen voldoende resultaten meer zijn te verwachten, leert de kennisgeving van de eischen, die het hoofdbestuur van den Algemeenen Schippersbond in eene op 16 October 1918 te Utrecht gehouden buitengewone algemeene vergadering aan de orde heeft gesteld. (*Ons Roer*, officieel orgaan van den Algemeenen Schippersbond van 10 October 1918; *Nieuwe Rotterdamse Courant*, Avondblad D van 12 October 1918).

De ondergeteekende is van oordeel, dat deze stand van zaken een onverwijld ingrijpen vordert; hij veroorlooft zich daarom op een zeer spoedige behandeling van het hierbij gaande ontwerp aan te dringen.

Artikel 1. Het ontwerp gaat uit van het beginsel, dat eene organisatie op wettelijken grondslag van het vervoer en de daarbij te gebruiken vervoersmiddelen onmisbaar is.

De ondergeteekende moet zich op dit oogenblik nog zijn beslissing voorbehouden in hoeverre z. i. de door zijnen ambtsvoorganger ten deze getroffen voorzieningen voor herziening in aanmerking komen; het voorgestelde artikel 1 loopt op deze beslissing in geen enkel opzicht vooruit. Volledigheids halve wordt in dit artikel uitdrukkelijk de mogelijkheid voorzien om, voor zoover noodig zal blijken, belemmerende en verouderde bepalingen welke op het gebied der binnenscheepvaart bestaan, af te wijken.

Artikel 2. Ingevolge artikel 1 der wet zullen de daarin bedoelde voorschriften alleen betrekking hebben op vaartuigen, welke krachtens overeenkomst een vervoer van goederen op zich nemen; vaartuigen, voor zoover zij in dienst van den eigenaar worden gebruikt om diens eigen goed te vervoeren, zijn derhalve aan de te stellen regelen niet onderworpen.

De omstandigheden kunnen nochtans medebrengen dat ook deze schepen voor korteren of langeren tijd uitsluitend in het algemeen belang zullen moeten varen; daarbij komt dat, hoezeer de ondergeteekende ook hoopt, dat de daarbij betrokkenen zich overeenkomstig de krachtens artikel 1 te geven voorschriften zullen gedragen, hij de mogelijkheid niet mag voorbijzien, dat ingrijpen van Regeeringswege onvermijdelijk zal zijn.

Derhalve zijn, gelijk de Schepenvorderingswet zulks regelt voor zeeschepen, in art. 2 en volgende de bepalingen opgenomen volgens welke alle binnenschepen, onverschillig of zij al dan niet aan de regelen van artikel 1 zijn onderworpen, voor transporten zullen kunnen gevorderd.

De inhoud van het onderwerpelijke wetsvoorschrift sluit aan bij de redactie van artikel 1, 1ste lid der Schepenvorderingswet.

Artikel 3. De regeling, volgens welke eene vordering ter kennis zal worden gebracht van hem wien het aangaat, ontmoet bij de binnenschipperij eigenaardige moeilijkheden, waaronder het feit, dat het niet altijd gemakkelijk zal zijn den eigenaar van het schip op te sporen, een belangrijke plaats inneemt.

Naast de kennisgeving aan den eigenaar wordt daarom de mogelijkheid opengelaten de vordering ter kennis te brengen van den schipper, indien deze zich aan boord bevindt of anders aan dengene die hem vervangt.

Artikel 4. Dit voorschrift werd ontleend aan het 3de lid van artikel 1 der Schepenvorderingswet.

Artikel 5. De beginselen volgens welke de vergoeding voor het gevorderde schip zal worden bepaald, zullen zijn gelegen in de voorschriften krachtens artikel 1 te geven; omtrent de toepassing dier beginselen kan nochtans in bepaalde gevallen verschil van gevoelen ontstaan; het 2de lid van dit artikel beoogt daaraan eene billijke oplossing te geven.

De bedoeling eener vordering is dat de schipper zelf en met zijn schip en equipage het transport zal bewerkstelligen; door hem daartoe te verplichten zou het ontwerp echter het terrein van de burgerlijke dienstplicht betreden, wat den ondergeteekende niet wenschelijk voorkomt. De regelen van artikel 1, volgens welke de vergoeding zal worden bepaald, houden echter met eene passende belooning voor schipper en equipage rekening; verleenen deze hunne medewerking niet, dan zal de Overheid in de gelegenheid moeten zijn de kosten, welke zij dan moet maken om in het voeren van het vaartuig te voorzien, te verhalen. Tot dit doel strekt het 4de lid van dit artikel.

Artikel 6. Eene administratieve correctie acht de ondergeteekende voor een overtreder der regelen, ingevolge art. 1 te stellen aanvankelijk voldoende (1ste lid); eerst wanneer deze correctie onvoldoende blijkt, zijn er termen tot strafrechtelijk ingrijpen (2de lid).

Het 3de lid heeft aansluiting gezocht bij art. 55 der Schepenwet.

Artikel 7. Het 2de lid werd geredigeerd in analogie met artikel 6, 2de lid, der Schepenvorderingswet en artikel 16 der Distributiewet 1916.

Artikel 8. Artikel 7, 2de lid der Schepenvorderingswet houdt eene overeenkomstige bepaling in.

*De Minister van Landbouw,
Nijverheid en Handel,*

H. VAN IJSSELSTEIJN.

